

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ได้กระทำกันอย่างกว้างขวางพอสมควร แต่ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางภาษาศาสตร์แบบเรียนและอุปกรณ์ จิตวิทยาอันเนื่องด้วยตัวผู้เรียน และบางส่วนที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนการสอนหรือพฤติกรรมของครูผู้สอน ส่วนการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้วิชาการศึกษากับความรู้ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการสอนนั้น ยังมีอยู่น้อย ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องน่าสนใจและมีความสำคัญสูง เพราะเป็นเรื่องที่นับได้ว่าเป็นโครงสร้างหลักในการผลิตครูภาษาอังกฤษของทุกสถาบัน เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เท่าที่ผู้วิจัยเห็นสมควรนำมาประกอบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

ในการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาการศึกษากับความสามารถในการสอน พี. เกรย์¹ (P. Gurrey) ได้กล่าวไว้ว่า ระดับคุณวุฒิทางการศึกษาของครูมีอิทธิพลต่อความสามารถในการสอนแต่ประการใด เพราะครูที่ดีคือสอนดีนั้นต้องรู้จักใช้ความรู้ของตนเพื่อการพัฒนาความรู้ของเด็ก รู้จักนำให้เด็กคิด และสามารถช่วยสร้างเสริมภูมิปัญญาได้อย่างแท้จริง ครูที่มีความรู้ดีย่อมมีความเชื่อมั่นสูง บุคลิกภาพดี และสามารถศึกษาค้นคว้าเพื่อการสอนที่ดีด้วย

¹ P. Gurrey, Education and the Training of Teachers

(London: Langmans, Green & Co., Ltd., 1963), pp. 47 - 52.

แอลท์แมน (Howard B. Altman) และ วีสส์² (Louis Weiss) แห่ง Stanford University ก็ได้พูดถึงปัญหาการเรียนการสอนของครูภาษาต่างประเทศในสหรัฐอเมริกาว่า ครูส่วนใหญ่มุ่งแต่การสัมมนา อภิปราย และพัฒนาคุณวุฒิของตนเอง ทำให้บทบาทในการสอนลดลง จึงไม่สามารถทำนายหรือคาดหมายผลสำเร็จในการสอนภาษาต่างประเทศจากคุณวุฒิหรือใบประกาศนียบัตร และปริญญาบัตรของครูได้เสมอไป

ในวิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต ซึ่ง เมอร์เซอร์³ (Phyllis Beth Mercer) ทำที่ East Texas University ใน ค.ศ. 1972 โดยมุ่งหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน National Teacher Examination กับค่าเฉลี่ยจุดลำดับชั้นสะสมวิชาการ ศึกษา จุดลำดับชั้นรวม และการฝึกสอน เมอร์เซอร์ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาฝึกหัดครู 75 คน ผลของการศึกษาพบว่า 1) คะแนน NTE สัมพันธ์กับจุดลำดับชั้นสะสมวิชาการ ศึกษา และจุดลำดับชั้นรวมอย่างมีนัยสำคัญ 2) คะแนน NTE ไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกสอนอย่างมีนัยสำคัญ 3) จุดลำดับชั้นสะสมวิชาการ ศึกษา จุดลำดับชั้นรวม และการฝึกสอน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

001333

²Howard B. Altman, and Louis Weiss, "Recent Development in the Training and Certification of the Foreign Language Teacher," Working Paper 50 (Honolulu: E.W.C., 1970), p. 9.

³Phyllis Beth Mercer, "A Study of the Relationship Between Scores on the National Teacher Examination, Teaching Performance, and Other Variables in a Selected Group of Secondary Student Teachers," Dissertation Abstract International - A, (September 1972, 33 : 3), pp. 1062 - 1063.

ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการสอนนั้น บรูคส์⁴ (Nelson Brooks) แห่ง Yale University ได้อ้างถึงข้อคิดเห็นของศาสตราจารย์เจอโรม บรูเนอร์ (Jerome Bruner) นักจิตวิทยาว่า การเรียนรู้มีใช้การสอน แต่การเรียนรู้จะช่วยเพิ่มพูน ขยาย และปรุงแต่งการสอนอีกต่อหนึ่ง คือความรู้ที่สัมพันธ์กับการสอน

ใน ค.ศ. 1973 จอน เอ. เวลส์⁵ (John A. Wells) ได้ทำการศึกษานักศึกษาคู จำนวน 157 คน ที่ Murray State University เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความคล่องแคล่วในการใช้ภาษากับความสำเร็จในการฝึกสอน ข้อมูลที่ใช้ได้แก่ 1) คะแนนการฝึกสอน 2) คะแนนภาษาอังกฤษ 3) คะแนนการเรียนรวม เวลส์พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี สามารถฝึกสอนได้ดีด้วย แสดงให้เห็นว่าความรู้ทางภาษาอังกฤษกับการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กัน

ในวิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณภูมิบัณฑิตของ แอล. เจ. รัพฟิน⁶ (Lu Juana Ruffin) ซึ่งทำที่ The George Washington University ใน ค.ศ. 1974 เพื่อหาความ-

⁴Nelson Brooks, "The Ideal Preparation of Foreign Language Teachers," Working Paper 51 (Honolulu: E.W.C., 1970), p. 2.

⁵John A. Wells, "A Study of the Relationship Between Facility in Language Usage and Success in Student Teaching at Murray State University," Dissertation Abstract International - A, (October 1973, 34 : 4), p. 1762.

⁶Lu Juana Ruffin, "Expected Teachers Competencies of the Maryland Elementary School Teachers," Dissertation Abstract International - A, (October, 1974, 35:4), p. 2095.

สัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสอนกับผลการเรียนของครู วิทยานิพนธ์ได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูใหญ่โรงเรียนประถม 24 แห่ง สอบถามคุณสมบัติความสามารถในการสอนของครู โดยใช้เกณฑ์จากการ สอดคัดเลือกละและกระบวนวิชาที่ครูได้ศึกษา ข้อสรุปของวิทยานิพนธ์ให้ เห็นว่า ครูที่มีความรู้ทางภาษาศาสตร์ ยังขาดทักษะและความสามารถในการสอนอีกมาก ซึ่งแสดงว่า ความรู้กับความสามารถในการสอนภาษาของครูที่วิทยานิพนธ์ศึกษานั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

ปรีญา พิพัฒนานนท์⁷ นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่ 1 ใน พ.ศ. 2514 ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนฝึกหัดครูส่วนกลางจำนวน 312 คน แบ่งเป็นหญิง 246 คน และชาย 66 คน ผลที่ได้พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรวมของนักศึกษาหญิงมีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน แต่ผลสัมฤทธิ์การเรียนรวมของนักศึกษาชายไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ศึกษาของนักศึกษาหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ศึกษาของนักศึกษาชายมีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน

ใน พ.ศ. 2516 สุทิน ทายะพิทักษ์⁸ นักศึกษาปริญญาโทอีกคนหนึ่งของวิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาชั้น ป.กศ. สูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2516

⁷ปรีญา พิพัฒนานนท์, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน ความตั้งใจ รัศับความมุ่งหวังและความวิตกกังวลในการฝึกสอน กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน ของนักเรียนฝึกหัดครูส่วนกลาง" (ปริญญาโททางการ ศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514).

⁸สุทิน ทายะพิทักษ์, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาชั้น ป.กศ. สูง ปีการศึกษา 2516 ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง" (ปริญญาโททางการ ศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516).

ในวิทยาลัยครูสวนกลาง จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา 1,306 คน แยกศึกษาเป็นสายวิชาเอก เฉพาะสายวิชาเอกภาษาอังกฤษมี 283 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ 1) กลุ่มสูง 2) กลุ่มปานกลาง 3) กลุ่มต่ำ โดยมีความมุ่งหมายเปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักศึกษาระหว่างกลุ่ม หากความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาว่าผลการฝึกสอนส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาเพียงไร สุ่มได้วิเคราะห์ความแปรปรวนอย่างง่าย t-test และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เฉพาะสายวิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า 1) กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงปานกลาง และต่ำ ได้ผลการฝึกสอนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มสูงได้ผลการฝึกสอนสูงกว่ากลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ กลุ่มปานกลางได้ผลการฝึกสอนสูงกว่ากลุ่มต่ำ 2) ผลการฝึกสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

โดยที่เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทางวิชาการ กับการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกหัดครูยังมีอยู่ในจำนวนจำกัด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับนักศึกษาฝึกหัดครูซึ่งเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) เป็นวิชาเอก และโดยการผลิตครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งรวมทั้งที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วย ยังประสบกับปัญหาทางวิชาการและการฝึกสอนของนักศึกษาอีกมาก ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ โดยคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการผลิตครูภาษาอังกฤษบ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย